

fuldt færdig Finansplan. Det have vi aldrig udbedt os, men vi have bedt om, at han vilde vise os den Tillid at betegne os i klare Træk, hvorledes Hovedgangen i Finansplanen vilde blive, og det er der Forskel paa. Selv om der siges: Jeg kan ikke sige det bestemt paa en 5—6 Mill. Kr., saa svarer man dertil: Det er heller ikke det, vi ønske her, blot vi maa faa de store Træk! Da jeg ser, at den højtærede Finansminister i dette Stykke er ganske urokkelig, og at Visiret stadig er slaaet ned, kan jeg blot sige, at jeg tør ikke og vil selvfølgelig heller ikke gaa imod min Valggruppes Ordfører, men maa slutte mig til ham. Men naar jeg kan gaa med til at stemme for dette Forslag, kan jeg sige paa egne Vegne — og det gælder flere end mig her i Salen —, at det er ikke med noget glad Sind, vi gøre det. Vi føle, at man fra den højtærede Finansministers Side benytter sig af dette: De ere jo nødte til det, de gøre det alligevel, saa lad dem gøre det, selv om det ikke smager dem! Det er ikke paa den Maade, man vinder Modpartens Tillid.

la Cour: Den højtærede Finansminister udtalte, at det var en Nødvendighed at faa det her omhandlede Laan, det vilde vist alle indrømme. Det vil jeg fuldstændig indrømme den højtærede Finansminister. Endvidere sagde han, at Betingelserne ere gode. Det kender jeg ikke, dertil er jeg for lidt kyndig i finansielle Forhold, men jeg vil godt antage, at det er gode Betingelser. Men saa talte den højtærede Finansminister om, at han havde bragt Laanet saa langt ned, som han troede muligt, men at han mente nok at kunne komme igennem dermed. Jeg tror nu, at den højtærede Finansminister er kommen vel langt ned med Hensyn til det Laan, han vil optage. Det er blevet oplyst for os, at vi have en Kassebeholdning i Øjeblikket af 38 Millioner. Af disse 38 Millioner vide vi, at de 11 Millioner ikke ere til at faa fat i, idet det dels er Beløb, som skulle være rundt omkring til Driften, dels Udlaan, der ikke straks kunne indkasseres. Til Rest bliver 27 Millioner. Dertil hæfte vi et Laan paa 18 Millioner, og vi faa saaledes 45 Millioner. Men Finansloven viser i Øjeblikket et Underskud

paa 21,4 Millioner. Tillægsbevillingsloven vil, naar den er kommen igennem Folketinget, vise et Underskud paa 15 Millioner. Det bliver altsaa 36,4 Millioner, der skulle bruges i det kommende Aar; trække vi det fra de 45 Millioner, vi have, have vi 8,6 Millioner, men vi vide yderligere, at en Del af disse 8,6 Millioner kunne vi ikke godt disponere over. Jeg mener, at den højtærede Finansminister ved at forlange dette Laan er gaaet for langt ned. Muligvis vil det gaa saaledes, som det gik for et Par Aar siden, da vi vedtog en Lov heroppe om et Laan paa 40 Millioner. Der var nogle, der paastod, at Laanet var altfor stort, men vor Gruppes Formand sagde, at det var for lille, og det viste sig ogsaa at være Tilfældet, thi kort Tid efter maatte vi optage et nyt. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Finansminister kan komme ud af det med dette Laan; men naturligvis, der er ikke forlangt mere, og vi kunne heller ikke give mere.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal blot til den ærede sidste Taler bemærke, at han ikke kan regne med Finanslovens plus Tillægsbevillingslovens hele Beløb. Det ærede Medlem maa erindre, at der paa Tillægsbevillingsloven bestandig er mange Genbevillinger. Der vil ogsaa være en Del Bevillinger paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Aar, som ville forblive uforbrugte og gaa over til næste Aar. Jeg har prøvet dette Forhold fra alle Sider og har anstillet mine Beregninger med de ugunstigste Muligheder for Øje, som man altid maa i den Art Forhold, men selv om man regner med Forholdene, som de vare fra Marts 1909 til December 1910, hvilket i alle Henseender var et ekstraordinært ugunstigt Tidsrum, ville mine Beregninger slaa til, og jeg kan ganske berolige det ærede Medlem i den Henseende.

J. Pedersen: Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) vakte nogen Ængstelse hos mig med sin Tale, og jeg blev ikke rigtig klar over, hvor han vilde hen, han sagde os det heller ikke, da han første Gang havde Ordet; da det ærede Medlem anden Gang havde Ordet, sagde han, at hans Tale kun